

συντας. μετὰ γενικ.) ὅπι-
σω, ὅπισθεν. οἷον· ΕΞ ΛΕΪΔΖ
ΜΗΝΕ. ὀπίσω μου = πο μΗΝΕ.
ΕΞ ΛΕΪΔΖ ΗΛΕΖ. ὅπισθεν ἡ-
μῶν. ΕΞ ΛΕΪΔΖ ΘΓΩ. ἀχο-
λουθῶν αὐτῷ.

Θαπέυζ, πζὰ. ἄρσ. τυφλός.
= ραπείη.

Θαῖπλάϊο, εση. μ. - πλιό, πήση.
 συγκολλάω-ῶ, συνάπτω, συν-
 αρμόζω.

Θλ'ποτὰ, δι' θηλ. τυφλότης,
ἀορασία. 2) = ὡς λ'βπλένιε.

Θαύρηϊν, ἄλ, ὅε. ἐπιθ. τυφλός,
ἀόματος.

ΘΛΑΚΉ, αλ, οε. ἐπιθ. συγχύ-
πτων, κευφός. = слѣченный.

ΕΛΠΙΖΩ, ΕΙΣΙ. ἄορ. σλακόχρ μ.
-κδ. χέισι. καμπτω. συγχάμ.

πτω, κατακάμπτω. Σπαθ.
-εφ. καὶ ἐλαφάμεθ ἔσμεν. -μα.

СЛАЧЕНЬ, аф, ое (συντετριμ.)

ἀορ. τοῦ (сладію) καταλαμ-
φθεῖς συγχύπτων κεχυθὼς

ἐπίκουρος. ἰδὲ σλάβκѣй.

ὁ μελ. καὶ μέσοι. **ВОЗМЕР-**
ДѢХСА. ВОЗМЕРДЮСА, ДѢШ-
СА. ὁ ζω, προσὸ ζω, δις ω δέω-ω.

СМЕРЗАЮСА, ЕШИСА (мѣст.) аор.
 смѣрзнѹхса. м. смѣрзнѹса,

ΕΠΙΣΤΑ. πῆγνυμαι, συμπῆ-
γνυμαι, πέπηγα.

ΣΜΕΡΤΝΥЙ, αμ, οφ. ἐπιθ. θνη-
τός, φθαρτός. 2) θανάσιμος,

θανατώδης, δηλητήριοις, θανατηφόρος. 3) θανατικός, ὁ

τοῦ θανάτου. Свинά смѣрт-
на. αἰτία φόνου. 4) ἄξιος θα-

νάτου.
 Γμέρτηω(-ηΐ). ἐπὶ ῥ. θανάσι-

ως (θανατηφόρος).
 Гмертоно́сный, ад. се. ἐπιθ.

θανατηφόρος. Θνήσκω.
 Θμέρτѣ.η. θηλ. θάνατος. Θνήσκω.

ΘΑΝΑΤΟΝ, ἴα. οὐδ. ταπεινό-
της. ταπεινώσις (ταπεινο-

σύνη), ταπεινοφροσύνη, με-
ταφροσύνη

ГМИРѢННЫЙ, АФ, ОЕ. ἐπιθ. τα-
πεινός ταπεινότητι

Θμινάου, εἰσι. μ.-ρῶ, ἴσι. τα-
πεινός-ῶ. Συστ. καὶ παθ.

-**க.**-**மு.**

Εμολά, ὀ. θηλ. πίσσα.

"ОМОДЕННИЗЪИ. КРО. ОФПРЕС"